

Stk. 4. I det beløb, som efter stk. 3 kan anmeldes til refusion, kan afdrag på lån kun medtages i 50 år med et årligt beløb svarende til $\frac{1}{50}$ af den pågældende bygnings anskaffelsessum, uanset lånenes størrelse og afdragsvilkår.

Stk. 5. Den årlige udgift ved driften af bygninger af den heromhandlede art, som er opført eller erhvervet inden nærværende lovs ikrafttræden, vil af kommunerne enten kunne afholdes efter bestemmelsen i stk. 3 eller opføres som aldersrenteudgift i overensstemmelse med reglerne i § 40, stk. 12 a, i bekendtgørelse nr. 324 af 27. juni 1950 af lov om folkeforsikring. Bestemmelse herom træffes af kommunalbestyrelsen med bindende virkning også for fremtidige refusioner vedrørende den pågældende ejendom ved første anmeldelse til refusion efter lovens ikrafttræden.

§ 36 e.

Stk. 1. Forinden en kommunalbestyrelse kan erhverve eller lade opføre særlige bygninger af den i § 36 d omhandlede art, skal bygningsplaner, finansieringsplaner samt beregninger af anlægs- og driftsudgifter være godkendt af indenrigs- og boligministeren. Samtidig med indsendelsen af de nævnte planer og beregninger indsender kommunalbestyrelsen udkast til reglement vedrørende udlejningen af de pågældende boliger med angivelse af lejeløbets størrelse. Indenrigs- og boligministeren foranlediger, at udkastet til reglement forelægges arbejds- og socialministeren til godkendelse.

Stk. 2. En i henhold til foranstående eller i henhold til de hidtil herom gældende bestemmelser i folkeforsikringsloven godkendt foranstaltning kan ikke uden samtykke af arbejds- og socialministeren og indenrigs- og boligministeren overgå til anden benyttelse.

Stk. 3. Såfremt en kommunalbestyrelse, forsåvidt angår en før nærværende lovs ikrafttræden opført eller erhvervet ejendom, opfører den årlige udgift som aldersrenteudgift i overensstemmelse med § 40, stk. 12 a, i bekendtgørelse nr. 324 af 27. juni 1950 af lov om folkeforsikring, jfr. nærværende lovs § 36 d, stk. 5, finder bestemmelsen i nævnte lovs § 40, stk. 12 b, som ændret ved lov nr. af 1951, tilsvarende anvendelse.

§ 36 f.

Stk. 1. Ret til nedsættelse af boligafgift eller leje til et af arbejds- og socialministeren efter samråd med indenrigs- og boligministeren fastsat beløb har efter begæring en aldersrentemodtager, invaliderentemodtager eller modtager af hjælp til kronisk syge i henhold til lov om offentlig forsorg §§ 247 og 248, såfremt den pågældende i økonomisk eller anden henseende er vanskeligt stillet og er boligtager eller lejer i en ejendom, hvis opførelse er påbegyndt efter nærværende lovs ikrafttræden, og til hvis opførelse lån efter § 10 eller tilskud efter § 14 i nærværende lov eller efter § 3 i lov nr. 117 af 15. marts 1947, jfr. lov nr. 108 af 21. marts 1950, er givet en kommune, en boligforening, et boligselskab, en selvejende byggevirksomhed eller en filantropisk virksomhed.

Stk. 2. Begæring om nedsættelse i henhold til nærværende bestemmelser indgives til kommunalbestyrelsen. Nedsættelsen indtræder fra og med begyndelsen af den måned, der følger nærmest efter indgivelse af begæring om nedsættelse.

Stk. 3. Nedsættelse af leje i henhold til stk. 1 er betinget af, at vedkommende boliganvigningsudvalg eller, i kommuner hvor bestemmelserne i kap. XVIII i lov om leje ikke er bragt i anvendelse, kommunalbestyrelsen godkender lejlighedens udlejning til den pågældende nedsættelsesberettigede person.

Stk. 4. For enlige personers og for barnløse ægtepars vedkommende er nedsættelsen betinget af, at lejligheden højst rummer 1 værelse for hver tilskudsberettiget person og